Rocznik 1933. Nr. 15.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 15-go kwietnia 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647: Katowice 99.

Treść

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 24 marca 1933 r.

o ulgach dla nowowznoszonych budowli.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 22, poz. 173)

Art. 1.

Nowowznoszone budowle, jak również części nadbudowane i przybudowane, tak mieszkalne jak i przeznaczone do celów handlowych lub przemysłowych, jeżeli budowa, nadbudowa lub przybudowa wykończona będzie do końca roku 1940, są zwolnione na okres piętnastoletni od chwili chociażby tylko częściowego ich użytkowania:

a) od podatków od nieruchomości lub budynkowych, pobieranych na rzecz Państwa, jako też związków samorządowych,

b) od wszelkiego rodzaju podatków i opłat, dla których podstawą wymiaru są podatki od nieruchomości lub budynkowe, z wyjątkiem opłat, przewidzianych w art. 19 i 31 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32).

Art. 2.

Dochody, płynące z nowowznoszonych domów mieszkalnych w gminach miejskich, jeżeli ich budowa wykończona będzie do końca 1940 r., zwolnione są od podatku dochodowego do końca piętnastego roku podatkowego od chwili ukończenia budowy.

Art. 3.

1. Osobom fizycznym, prawnym i członkom spółdzielni mieszkoniowych i mieszkaniowo-budowlanych, które do końca 1940 r. wybudują domy mieszkalne, służy prawo potrącenia z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu według działu I i II ustawy o państwowym podatku dochodowym sum, będących częścią tego dochodu, a zużytych na budowę.

2. Prawo potrącenia służy osobom, wymienionym w ust. 1, również wówczas, gdy wybudowane przez nie domy przejdą w ręce osób trzecich.

Art. 4.

1. Przewidziane w art. 3 ulgi będą mogły być warunkowo przyznawane jeszcze przed ukończeniem budowy, poczynając od roku następnego po jej rozpoczęciu.

2. Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wydaje przepisy co do trybu i warunków przyznawania ulg, przewidzianych w ust. 1, okresu czasu, w którym potrącenia takie mogą być uskuteczniane, oraz skutków niedotrzymania warunków,pod któremi ulgi zostały przyznane.

Art. 5.

Przybudowy, nadbudowy i przebudowy, jeżeli przez to powstają nowe lokale mieszkalne, traktuje się, w odniesieniu do ulg w zakresie podatku dochodowego (art. 2 — 4), narówni z budową nowych domów.

Art. 6.

1. Nowowznoszone domy mieszkalne w miastach, jak również części nadbudowane i przybudowane, jeżeli budowę, nadbudowę lub przybudowę wykończono w czasie od dnia 1 stycznia 1925 r. do końca 1940 r., wolne są od podatku majątkowego na okres lat piętnastu, licząc od roku następnego po ukończeniu budowy.

2. Nowowznoszone budynki, jak również części nadbudowane, przybudowane i na skutek zniszczeń wojennych gruntownie przebudowane, jeżeli budowę, nadbudowę, przybudowę lub przebudowę wykończono w czasie od 1 stycznia 1923 r. do końca 1937., są wolne od nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Art. 7.

1. Dotacje, przewidziane w art. 4 (p. 3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372), oraz umowa o bezpłatne przeniesienie własności nieruchomości, przewidziana w art. 14 tegoż rozporządzenia, są wolne od podatku od darowizn.

2. Dokumenty, sporządzone przed sądem i wpisy w księgach hipotecznych, jako też podania o dokonanie tych wpisów, dotyczące przeniesienia prawa własności gruntów Skarbu Państwa i związków komunalnych na cele budowlane, wolne są od opłat sądowych, stawki zaś wynagrodzenia pisarzy hipotecznych i natarjuszów za te czynności podlegają obniżce o 50% norm, podanych w odpowiednich taksach. Takie same zwolnienia i ulgi stosują się do czynności i aktów, związanych z udzielaniem pomocy kredytowej na cele wznoszenia budowli, wymienionych w art. 1.

Art. 8.

Wolne są od opłat stemplowych:

a) pisma, tyczące się nabycia nieruchomości przez gminy miejskie oraz przez instytucje, wskazane rozporządzeniem Ministra Skarbu, celem budowy domów albo na inne potrzeby rozbudowy miast jak również pisma, stwierdzające umowy, na których mocy bądź gminy miejskie, bądź wskazane przez Ministra Skarbu instytucje odstępują osobom fizycznym lub prawnym grunty budowlane na własność albo na prawie zabudowy celem budowy domów mieszkalnych,

b) pisma, stwierdzające bądź umowy o zakup materjałów budowlanych na cele budowy domów mieszkalnych, bądź wykonanie takich umów, nie wyłączając pokwitowań,

c) pisma, stwierdzające bądź umowy w przedmiocie robót potrzebnych dla wykonania budowy domu mieszkalnego, bądź wykonanie takich umów, nie wyłączając pokwitowań,

d) obligacje i innego rodzaju obligi, dotyczące pomocy kredytowej, przewidzianej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast; wszystkie pisma w sprawie poręki za zobowiązania, które powstały w ramach tej pomocy kredytowej; pokwitowania, stwierdzające spłatę kapitału lub odsetek z tytułu takich zobowiązań, tudzież wszelkie zezwolenia na dokonanie w księgach hipotecznych wpisów, tyczących się tych zobowiązań,

e) weksle własne nie na zlecenie, wystawione w ramach kredytu budowlanego krótkoterminowego, przewidzianego w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast,

f) podania, wnoszone w sprawach, objętych powołanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej oraz niniejszą ustawą, jak również świadectwa, wydawane na skutek takich podań, z wyjątkiem świadectw, wymienionych w art. 157 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1. lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Art. 9.

1. Wolne są od opłat stemplowych pisma:

a) tyczące się przeniesienia własności budynku nie wykończonego, sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia rozpoczęcia budowy,

b) stwierdzające pierwszą po ukończeniu budowy umowę o przeniesienie własności budynku wykończonego, sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia, w którym zaczęto budynku używać.

2. Uwolnienia powyższe tyczą się budynków mieszkalnych oraz budynków, przeznaczonych do celów przemysłowych i handlowych. Obejmują również grunt, na którym budynek stoi, oraz podwórze; nie tyczą się nadbudówek i przybudówek.

Art. 10.

Uwierzytelnienie podpisu (znaku ręcznego) na piśmie, wymienionem w art. 7—9, jest wolne od opłaty stemplowej oraz od opłaty sądowej.

Art. 11.

Zwalnia się od podatku na rzecz gmin, przewidzianego w art. 12 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) wszelkie materjały budowlane, jeżeli są przeznaczone na cele mieszkaniowo-budowlane.

Art. 12.

1. Ulg, przewidzianych w art. 1—6, udziela się na skutek indywidualnych podań płatników. Do udzielania ulg z art. 1 właściwe są władze pierwszej instancji, które uskuteczniają wymiar odnośnych podatków, do udzielania zaś ulg z art. 2—6 urzędy skarbowe. Przepisy co do terminu składania podań oraz trybu przyznawania ulg wydaje Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

2. Osoba, powołująca się na uwolnienie od opłat, przewidziane w art. 7—9, winna udowodnić warunki uwolnienia.

3. Osoba, powołująca się na uwolnienie od podatku przewidzianego w art. 11, winna udowodnić warunki uwolnienia.

Art. 13.

1. W sprawie zwolnień od podatków i opłat komunalnych, przewidzianych w art. 1, stosują się na obszarze województwa śląskiego przepisy ustaw śląskich.

2. W przypadkach, w których ustawa niniejsza powołuje się na przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372), należy co do obszaru województwa śląskiego stosować odpowiednio przepisy ustaw śląskich o pomocy kredytowej na cele budowlane i budowlano-mieszkaniowe z funduszów Skarbu Śląskiego.

Art. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 15.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1933 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą art. art. 31, 32, 33 i 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372), punkty 6 i 7 ustępu pierwszego, tudzież ustęp drugi art. 54 ustawy z dnia 1. lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), oraz rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12. września 1930 r. o ulgach podatkowych dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 508). Uprawnienia, nabyte na mocy tych przepisów do ubiegania się o udzielenie ulg, trwają nadal; ulgi te w granicach dotychczasowych przepisów będą jednak przyznawane w trybie, przewidzianym niniejszą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

2.

Obwieszczenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 4. marca 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców.

(Dz. U R. P. z dnia 6. kwietnia 1933 Nr. 24, poz. 202)

Na podstawie art. 3. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. grudnia 1932 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 24. marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 897) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 24. marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 178) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych art. 1 tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. grudnia 1932 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4. marca 1933 r. (poz. 202).

Ustawa

z dnia 24. marca 1920 r.

o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców.

Art. 1.

Nabywanie nieruchomości przez cudzoziemców, a to tak przez osoby fizyczne, jak i prawne może nastąpić jedynie po uprzedniem uzyskaniu zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych. Co do nieruchomości, mających specjalne

znaczenie jako to: przemysłowo-handlowe, rolnicze lub inne, decyzja Ministra Spraw Wewnętrznych zapadnie nadto w porozumieniu z właściwym ministrem.

Art. 2.

Minister Spraw Wewnętrznych może w poszczególnych wypadkach stawiać specjalne warunki jak nabywcy, tak i sprzedawcy, od których wypełnienia będzie uzależniona możność dokonania tranzakcji.

Art. 3.

W pozwoleniu powinno być wymienione:

1. osoba nabywcy, 2. przedmiot nabycia, 3. suma minimalna nabycia, 4. warunki istotne tranzakcji oraz warunki specjalne, postawione w myśl art. 2 niniejszej ustawy. Zezwolenie ważne jest na czas 4 miesięcy. Przedłużenie tego okresu nie jest dopuszczalne. Jeżeli akt nabycia w tym czasie nie zostanie sporządzony, zezwolenie traci moc swoją.

Art. 4.

Decyzja Ministra Spraw Wewnętrznych nie wymaga uzasadnienia i nie ulega żadnemu zaskarżeniu.

Art. 5.

W wypadkach, przewidzianych w art. 1 niniejszej ustawy, nie wolno sporządzać i zatwierdzać aktów prawnych, ani na aktach tych podpisów stron uwierzytelniać, a władze hipoteczne nie mogą przepisywać tytułu własności na nabywcę bez złożenia zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, oraz urzędowego dowodu, że te warunki, które w myśl zezwolenia powinny poprzedzać dokonanie tranzakcji, zostały spełnione. W aktach prawnych powinny być ściśle uwzględnione po rygorem nieważności aktów wszystkie warunki, wyszczególnione w zezwoleniu.

Art. 6.

Cudzoziemcy powinni każdym razem przed wzięciem udziału w licytacji nieruchomości wykazać się zezwoleniem Ministra Spraw Wewnętrznych do nabycia danej nieruchomości.

Art. 7.

Nabycie nieruchomości przez cudzoziemca wbrew postanowieniu niniejszej ustawy jest nieważne.

W razie zawarcia tranzakcji wbrew tej ustawie, o nieważności orzekają sądy na żądanie powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na miejsce położenie nieruchomości.

Art. 8.

Postanowienia niniejszej ustawy nie dotyczą przeniesienia prawa własności na spadkobierców.

Art. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 10.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej w 8 dni po jej ogłoszeniu.

3.

(Gazeta Urzędowa Woj. Śl z dn. 31 marca 1933 r № 11).

Wojewoda Śląski
№ PH. 114/b.

Katowice, dnia 25. marca 1933 r.

Obwieszczenie

w sprawie ustalenia taryfy kominiarskiej w górnośl. części Województwa Śląskiego.

Z dniem 1. kwietnia 1933 r. ustanawia się dla górnośląskiej części Województwa Śląskiego następującą taryfę opłat kominiarskich:

1. Za jednorazowe czyszczenie wolno pobierać:

a) od komina niemieckiego (ponad 21 cm. średniej szerok.) za każde piętro 0,10 zł

b) od komina rosyjskiego (do 21 cm. średniej szerok.) do wysokości II piętra,
za każde piętro . . . . 0,10 zł
za każde następne piętro . . . . 0,05 zł

c) od komina w hotelach, restauracjach, szpitalach, jadłodajniach, mniejszych zakładach przemysłowych (jak np. w piekarniach, wędzarniach, warsztatach rzeźnickich, kuźniach i t. p.) i przy centralnem ogrzewaniu, za każde piętro 0,20 zł

d) od komina na wsi w domach o jednym lub dwu kominach należytość dodatkowa do wymienionych poprzednio, w wysokości 5 gr za każdy komin.

e) od komina w odległych i odosobnionych domach (np. w leśniczówkach, schroniskach i t. p.) oddalonych ponad 1 km. od ostatniego domu najbliższej ściśle zabudowanej miejscowości, podwójną wysokość opłaty wymienionej pod poz. a)

f) za czyszczenie kanału (przewodu) kominowego bocznego, umieszczonego, w ścianie) za każdy rozpoczęty metr długości . . . . 0,08 zł

g) od nałożonego kaptura lub nasady kominowej oraz od kominka w mieszkaniu 0,05 zł

h) za wyniesienie sadzy z drzwiczek wylotowych od każdego komina . . . 0,08 zł

2. Za wypalenie sadzy w kominie, wolno pobierać za każdy komin i każde piętro po . . . . 1,00 zł

Właściciel domu winien dostarczyć bezpłatnie materjału potrzebnego do wypalenia.

3. Wolno stojące kominy fabryczne i kanały dymowe większych palenisk przemysłowych (jak np. przy kotłach parowych, piecach hutniczych, piecach pierścieniowych w cegielniach i t. p.) nie podlegają przymusowemu czyszczeniu. Wysokość opłat i terminy czyszczenia takich urządzeń, wolno ustalić osobną umową.

4. Należytość za czyszczenie kominów oblicza się według pięter. Piwnice i strychy (poddasza) uważa się za piętro. Jeżeli piwnica lub poddasze wysokie są ponad 4 m, liczy się je podwójnie. Każde rozpoczęte 4 metry uważa się za 1 piętro. Przepis ten odnosi się również do kominów wolno stojących lub wystających z dachów.

5. Za badanie kominów w budynkach nowowybudowanych lub przebudowanych, z okazji odbioru budynku w stanie surowym, wolno pobierać od pierwszego komina . . . . 2,00 zł

od każdego następnego po . . . . 0,75 zł

Wystawienie odnośnego świadectwa jest bezpłatne.

Jeżeli zarządzone zostanie ponowne badanie kominów przy odbiorze budynku gotowego, wolno pobierać opłatę, jak przy badaniu kominów w budynku surowym. Odnośne świadectwo udziela się również bezpłatnie.

Za dojazd do miejsca badania, zwraca się koszta biletu III-ciej klasy pociągu osobowego, a za każdy km pieszo . 0,30 zł

6. Za udział w urzędowych oględzinach lub współpracę przy stwierdzaniu urządzeń ogniowych, można pobierać tytułem wynagrodzenia za każdy dzień 7,50 zł

Nadto za dojazd do miejsca badania zwraca się koszta biletu III-ciej klasy pociągu osobowego, a za każdy km pieszo po . . . . 0,30 zł

7. Za uiszczenie opłat kominiarskich odpowiada właściciel domu wzgl. zarządca domu. Uiszczenie opłat winno nastąpić po ukończeniu czyszczenia kominów, o ile nie zawarto odmiennej umowy. Przy rozmyślnem przekroczeniu terminu uiszczenia opłat przez właściciela wzgl. zarządcę domu, obwodowy mistrz kominiarski ma prawo do zaliczenia procentu według stopy Banku Polskiego.

8. Przekraczanie taryfy będzie karane w myśl. obowiązujących postanowień.

9. Z dniem 30 marca 1933 r. traci moc obowiązującą taryfa dotychczasowa z dnia 12. XI. 1928 r. L. PH. 1639/5, ogłoszona w Gazecie Urzędowej Woj. Śl. z 22. XI. 1928 №37.

Wojewoda Śląski:

wz.

(—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.

4.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 25. marca 1933 roku

o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w czasie głównego poboru wojskowego w roku 1933.

(Gazeta Urzędowa Woj. Śl. z dn. 31 marca 1933 r. №11)

Na podstawie art. 4 pkt. f ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 423) i § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz 540) o przekazaniu Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych, wynikających z art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuje się detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach, oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, codziennie do godz 15-ej:

a) na obszarze gmin, w których urzędują Komisje Poborowe, przeprowadzające pobór główny w roku 1933 w dniach urzędowania tych komisyj, oraz

b) na obszarze każdej gminy w dniach, w których stosownie do szczegółowego planu poboru w roku 1933, jest ona obowiązaną do przedstawienia poborowych Komisji Poborowej.

§ 2.

Winni naruszenia przepisu § 1 niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl. art. 10 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:
(—) Dr. Grażyński.

5.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 23. marca 1933 r.

o ustanowieniu komisyj dla badania przydatności parcel oraz budynków dla celów szkolnych.

---

§ 1.

Dla badania przydatności parcel pod budowę szkół, oraz wydawania opinji, czy przebudowane lub nowowzniesione budynki są odpowiednie dla celów szkolnych, powołuję przy każdym powiatowym urzędzie szkolnym względnie radzie szkolnej powiatowej komisje o charakterze opinjodawczym.

§ 2.

W skład komisji wchodzą: 1. inspektor szkolny — jako przewodniczący, 2. kierownik właściwego wojewódzkiego urzędu budownictwa, 3. lekarz powiatowy, 4. przedstawiciel starostwa, 5. naczelnik okręgu urzędowego — jako członkowie. Nadto na każdą wizję lokalną względnie posiedzenie komisji należy zapraszać miejscowego naczelnika gminy (burmistrza) w charakterze członka komisji

§ 3.

Inspektor szkolny zwołuje na każdorazowe zlecenie Urzędu Wojewódzkiego komisję i przewodniczy jej czynnościom.

§ 4.

Z czynności komisji spisuje się protokół, który podpisują przewodniczący i wszyscy członkowie. W razie rozbieżności zdań, poszczególni członkowie komisji mają prawo zgłosić do protokołu swoje uwagi.

§ 5.

Wyniki badań wraz z protokołami komisji, przedkłada inspektor szkolny Urzędowi Wojewódzkiemu, jako władzy orzekającej.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast.

Wojewoda Śląski
(—) Dr. Grażyński

Podaję do wiadomości.

Świętochłowice, dnia 10. kwietnia 1933 r.

Starosta
(—) Szaliński

6.

Sm. 577.

Zarządzeniem z dnia 30. III. 1933 r. L. Sm. 40/3 rozwiązał Wojewoda Śląski, za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej, radę gminną w Lipinach.

W miejsce rozwiązanej rady gminnej powołał Wojewoda Śląski tym samym reskryptem komisaryczną radę, składającą się z 7 osób.

W skład komisarycznej rady wchodzą: Paweł Rekus, Florjan Soblik, Jan Osmańczyk, Anna Gruszkowa, Adolf Modrzyk, Janina Dyrdowa i Jan Rusin.

Świętochłowice, dnia 8. kwietnia 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

7.

Odpis.

Uchwała

Na podstawie § 57 ordynacji powiatowej z dnia 13. XII. 1872 r. (zb. ust. str. 661) Komisaryczny Wydział Powiatowy wyznacza jako zastępcę naczelnika urzędu okręgowego w Szarleju Szretera Franciszka, ławnika gminy Szarlej.

Świętochłowice, dnia 25. marca 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

8.

Ogłoszenie.

Reskryptem z dnia 6. marca 1933 r. I. Ad. I. 42. c/1 zezwolił Urząd Wojewódzki Śląski na powierzenie Emilowi Grosmanowi, inspektorowi biura gminy Wielkie Hajduki funkcyj zastępcy urzędnika stanu cywilnego na okręg Wielkie Hajduki.

Grosman objął urzędowanie z dniem 3. IV. 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

9.

Obwieszczenie

dotyczące uchwalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Nowe Hajduki na rok 1933/34.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 8. lutego 1933 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 25. III. 1933 r. będzie na rok rachunkowy 1933 34 pobierany podatek budynkowy w wysokości 6 od 1000 od wartości pospolitej budynków podlegających temuż podatku.

Nowe Hajduki, dnia 4. kwietnia 1933 r.

Naczelnik gminy.

(—) Nowak.

× KOMUNIKATY ×

10.

Na mocy § 9 ustawy o podatku budynkowym z dnia 21. V. 1861 r. został mianowany na Przewodniczącego Komisji Szacunkowej dla podatku budynkowego na okręg Urzędu Katastralnego w Królewskiej Hucie pan Inż. Ludwik Zajdel, Kierownik tegóż Urzędu, zaś na zastępcę pan Inż. Jan Simon, Kierownik Urzędu Katastralnego w Katowicach.

× OGŁOSZENIA ×

11.

Uzupełnienie porządku dziennego

walnego zebrania

mającego się odbyć w dniu 25. kwietnia 1933 r. o godz. 16 w restauracji Pateroka w Piaśnikach.

---

2. Sprawozdanie likwidatorów i Rady Nadzorczej z czynności za rok 1931|32.
3. Uchwała dot. pokrycia strat i udzielenia pokwitowania likwidatorom i Radzie Nadzorczej.
4. Wybór członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących.

Likwidatorzy

Nowy Konsum, Neuer Konsum-Verein w Lipinach

w likwidacji.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 11-10